

đề rồi nó cuop cả yơ lẫn con moi, toi nghĩ có đien người lên không? Mà nhưng lần moi cứu nó đều là những lần moi không thể làm gì hơn được nữa ca. Tâm địa của moi không cho moi làm việc độc ác được.

Tuần rồi tình cờ gặp bạn bè dân moi lên thăm chùa Quốc tế Học viên tại trên "valley" thấy Đức Niêm nghe chuyên moi, khuyên rằng, cái nghiệp của moi là như vậy, và cái nợ, nếu có, nên trả cho hết. Nhe nợ hay hết nợ thì tâm hồn mới thoải thả và mới nghĩ đến chuyện "tu" được, dù mình theo đạo nào cũng vậy. Moi nghĩ Thầy đã nói đúng. Moi đã bớt giận dỗi, và moi đã thay đổi với cặp mắt rất khác với cặp mắt một năm trước đây. Moi tu nghĩ bây giờ con mình được người khác lo cho đầy đủ, như vậy câu "con là nợ" dỗi với moi cho như không có nữa. Moi đã thay thành thời khoan khoái.

Bây giờ làm cho USCC, mỗi ngày tiếp nhận đồng bào tị nạn và kiếm cách giúp đỡ, mới thấy họ tin moi hơn mấy tháng khác vì chính nạn nhân của thời cuộc mà nói ra thì chắc chắn người ta dễ nghe, dễ tin hơn.

Tôi hỏi: Nói thật đi, toi có thấy cần kiếm vợ khác không?

Khâm đáp: Moi ráng cho 10 năm để tái ngộ với vợ cũ mà không thành, chắc moi chưa dám nghĩ đến chuyện đó nữa. Và Khâm tiếp, mà nếu moi có nghĩ đến moi sẽ kiếm một bà nào thật khác "goût" của thằng Trương vì moi cũng chưa chắc nó của moi với "lui", moi đã trả hết chưa nữa?

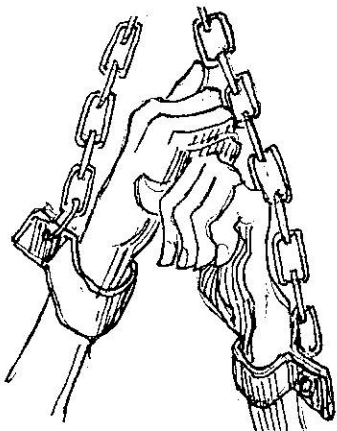
Khâm tiếp, moi nói đùa thôi mà nghe chời, rất có thể moi lấy con Mè cũng chưa biết chừng, có đưa dè thường ra phết.

Tôi bao Khâm, toi hẳn còn trẻ chán, còn sống mấy chục năm nữa, từ từ rồi sẽ gặp người mình thương, đưa nhau ra tân cưới dỗi.

Khâm nhìn tôi cười hứ, lại toi nữa, cũng khuyên như moi như đạo nào, 30 năm trước đây, tại quán phở 79 đường Võ Tánh Saigon vậy.

Hai đứa chia tay, cùng cười, cười ra nước mắt, cúi chôn cái khô của thằng bạn xâu sô, anh chàng Khâm.

Cali/85

Về đây hợp mắt

Gởi tất cả các AHCC

Về đây tay bắt sum vầy,
Hàn huyên sưởi ấm những ngày tha hương.
Kể từ lưu lạc mười phương
Lòng quê chưa dứt nhớ thường vẫn đây.
Mời nhau cạn chén hôm này,
Mai sau ai chắc còn ngày bên nhau?
Thời gian thoát bước qua mau
Soi gương cũng đã trắng phau mái đầu.
Về đây đốt lửa nhiệm màu
Cho lòng ấm áp, cho sâu với quên
Nhắc chuyện cũ, thuở hoa niên
Nhưng ngày êm ái thân tiên trọng đời.
Về đây trà rót tay mời
Hương thơm thấm thiết, ngàn lời hàn hoan
Quên tai biên, buổi kinh hoàng
Bôn phương tan tác hàng hàng tui thương.
Quê nhà xa cách trùng đường,
May còn gân gửi đồng hương bạn bè,
Khi hợp mắt, khi hội hè.
Thăm nhau với khối nặng dè trong tim

N.T

